

Polnejši dnevi na jesen življenja

Doma starejših občanov na Bokalcih se je že pred leti prijela črna pika zaradi slabih razmer, v katerih naj bi živeli stanovanjci Doma. Ta slaba slava se je v zadnjem času zelo zmanjšala, če že ni popolnoma zbledela, saj je postalo življenje v Domu prav prijetno za marsikatero ostarelo občana.

Se posebno se je to življenje spremenilo s prihodom nove delovne terapevtke, ki je med starejše občane prinesla prijazen nasmeh, odprto srce in pridne in spretno roke. Frančiška Krstinič je v slabih štirih mesecih zbrala okrog sebe vsaj polovico (če ne več) stanovalcev Doma in jim s svojimi izkušnjami in znanjem popestrila prej puste in mrakobne dni.

Teško je živeti, če človek nima kaj početi, težko je živeti, če je na jesen življenja dan dnevu enak, prazen, nedejaven. Teško je živeti, če se človek nima česa oprijeti, niti najmanjše stvari, če nima od jutrišnjega dne kaj pričakovati.

Sedaj v Domu ni več brezdelnega posedenja, dolgočasnja in kar je še pomembnejše, tudi osamljenosti ni več toliko, kot je bilo še pred nekaj meseci.

Pridne roke stanovalk in stanovalcev Doma ustvarjajo, pletejo, kvačkajo, vežejo, izdelujejo intarzije in še kaj. Lahko bi bilo dela še več, vendar je materiala za delo premalo. Predvsem manjka takih stvari, ki bi jih lahko prijeli v roke moški – les, furnir, žica, žebliji... »Volne in pletilk jim pač ne morem ponuditi«, pra-

vi Frančiška. In to je res. Tako je še vedno precej takih, ki posedajo brez dela, čeprav bi radi kaj počeli. Za vsakega takega človeka je škoda. Če so prazne njegove roke, je prazno tudi srce.

Sprva so bile ostarele roke precej nespretno, marsikatera od žensk je že pozabila, kako je treba šivati. Bile pa so vztrajne, se spet naučile spretnosti, ki so jih nekoč že znale in iz dneva v dan se naučijo še česa novega.

Nedavna razstava – ponovili jo bodo, z novimi izdelki, seveda, spet v jeseni – je pokazala, kaj vse se da narediti z veliko mero pridnosti, volje in vztrajnosti. Res pa je, da materiala stanovalcem v domu zelo primanjkuje. Naše tovarne večinoma nimajo razumevanja za prošnje, ki so jih prejele, da bi v Dom na Bokalcih poslali kaj odpadnih surovin, tistih, ki jih ne potrebujejo več. Pa bi od časa do časa lahko kdo malo pobrskal po vsem, kar pri delu ostane, zavil in poslal stanovalcem Doma. Res ni treba, da so to novi materiali, res je dovolj tisto, kar ostane. Koliko veselja in prijetnih ur bi tak zavoj naredil ostarelim občanom!

Nedejavno življenje, ki se je še pred nekaj meseci »vlačilo« po Domu, je sedaj izginilo, delo je marsikoga dobesedno spravilo na noge, bolezen je kar izginila. Še več od vsega pa je vredno, da so se stanovalci spet začeli spoznavati med seboj, se pogovarjati, rojevajo se nova prijateljstva, za osamljenost ni več toliko prostora.

Frančiškin prihod v Dom je marsikoga prerodil, postala je takorekoč nepogrešljiva, vendar ne tako, da bi morala ves čas bdeti nad svojimi »pacienti« in jim odgovarjati na vprašanja in pomagati pri delu. Stanovalci Doma se morajo znajti tudi sami. Več glav več ve. Pomagajo si med seboj in delajo skupaj. Tako se krepi tudi povezovanje stanovalcev Doma, krepi se njihovo prijateljstvo.

Seveda pa ročno delo ni vse, kar v Domu počnejo. Družabno življenje je postalo zelo pestro. Enkrat na mesec v Domu praznujejo rojstne dneve vseh, ki so se v tistem mesecu pred nekaj desetletji rodili. Vse za praznovanje pa pripravijo stanovalci sami. Pripravijo tudi tombole – z dobitki, seveda – plese, igre – v Domu imajo tudi dramsko sekcijo – pripravijo proslave ob pomembnih obletnicah, urejajo Dom in njegovo okolico in se zato dobivajo na delovnih akcijah. Z lepšim in toplejšim vremenom bodo roč-

no delo malo odložili in priredili kakšen izlet, piknik in še kaj.

Dolgčas marsikomu v Domu torej ni več, še veliko manj bi dolgčasa lahko bilo, če bi dobili več delovnega materiala, saj bi bili tako zaposleni tudi moški, žensk pa ne bi več tako skrbelo, ali bo volne dovolj ali pa je bo zmanjkalo še predno bo izdelek dokončan. Marsikdo bi potem tudi pustil alkohol, saj številni ostareli občani pijejo prav zato, ker jim to prinese vsaj trenutek polnejšega življenja in veselja.

Polovica stanovalcev Doma na Bokalcih se je v delovno terapijo že vključila, vendar Frančiška Krstinič pravi, da bo zadovoljna šele tedaj, ko bo imela ob sebi vsaj 80 odstotkov vseh stanovalcev, ki jih je sedaj 450. Trdno je prepričana, da je uspeh delovne terapije odvisen samo od delovnega terapevta samega in če bo nadaljevala tako, kot je delala do sedaj, bo prav gotovo dosegla svoj cilj.

MOJCA KAUCIČ

PRETEKLOST IN SEDANJOST V GASILSKI ORGANIZACIJI

Ogenj lahko (kruh) speče ali upepeli

S tremi lastnostmi označujejo preteklo leto v naši občinski gasilski zvezi: tekmovalnost, prostovoljnost in pomlajenost.

Lansko leto je preteklo v znamenju priprav na 9. kongres Gasilske zveze Slovenije v Brežicah. To je razgibalo tudi vseh 3507 članov, mladincev in pionirjev ter 460 članic, mladink in pionirk naše OGZ. Prav tako je bilo te tekmovalne vneme deležno tudi 139 članov in 25 članic industrijskih gasilskih društev. Tekmovanja so dokazala, da je v 52 krajevnih gasilskih

društvih in sedmih enotah v manjših zaselkih ter dveh industrijskih gasilskih društvih dobro izvežban gasilski operativni kader. Skoraj ni gasilske organizacije, pa tudi krajevne skupnosti, kjer se ne bi gasilci potrudili s svojim tradicionalnim prostovoljnim delom. V osmih mesecih lanskega leta so opravili skoraj 16 tisoč ur. Gradili in obnavljali so gasilske domove, stolpe, bazene za požarno vodo, urejevali vaške poti, izdelovali mize in klopi za prireditve, kopali jarke za vodovode, pripravljali in

prodajali les za nakup motork, gasilskih vozil in še bi lahko naštevali.

Delo, ki so ga opravili, je vredno najmanj enomesečnega dela osemdeset do stočlanskega kolektiva.

Ob koncu preteklega leta so našli v naši občinski gasilski zvezi 637 pionirjev in 121 pionirk ter 351 mladincev in 79 mladink. Gasilska društva so vesela močnega dotoka najmlajših, mislijo pa, da bi bilo v njihovih vrstah lahko še več prebivalcev med 15. in 18. letom starosti. Morda se bo to zgodilo v naslednjih letih, ko bodo sedanji pionirji prišli v mladinske vrste in tako opustili dosedanje navado, da so z osnovnošolsko torbo vrgli v kot tudi gasilsko obleko. Da se to ne bi ponavljalo, so se delegati gasilskih društev na letni konferenci (10. maja) dogovorili, da bodo okrepi mentorstvo delo z mladimi ter nudili pionirjem in mladincem tudi več razvedrila, sodelovanja v različnih krožkih, na družabnih večerih in izletih. Sklenili pa so, da bodo mladi gasilci tudi letos letovali na Debelem rtiču.

Tako bi lahko povzeli glavna sporočila iz obračuna enoletnega dela, ki ga je podal predsednik občinske gasilske zveze Jernej Čertanec. Razpravljali pa so opozorili predvsem na aktualno problematiko, s katero se srečujejo v gasilskih vrstah in celotnem požarnovarstvenem delovanju.

Ciril Ropret: Skrbi nas slaba založenost trgovine in servisov z rezervnimi deli za črpalke Rosenbauer in gasilska vozila IMV. Zaradi takega položaja je vse manj gasilskih naprav usposobljenih za takojšnje delovanje.

Mira Boje: Kljub množičnemu vablje-

nju deklet in žena v gasilske vrste opažamo, da so ženske še vedno bolj pripravljale kuharskih dobrot za veselice, kot aktivne gasilke. To dokazuje tudi podatek, da iz 445 članic uspejo društva oblikovati le pet tekmovalnih desetih, kljub temu da bi jih bilo lahko vsaj dvajset.

Franč Vrbinč: Šele po požaru v Centromerkurju smo se pričeli v Ljubljani resneje pogovarjati o boljšem povezovanju med gasilskimi društvi in poklicno brigado ter zvezami. Žal pa ta požar in 22 požarov v naši občini (1980) niso rešili razmerja med enotami gasilskih društev in civilne zaščite. Člani gasilskih društev ne bi smeli biti tako množično vključeni v civilno zaščito, ampak naj bi zanjo pridobili nove ljudi. Gasilci potrebujemo pri akcijah najrazličnejšo pomoč, ne pa da nas spremlja dvom, katera sirena ima pomembnejši zvok: gasilskega društva ali civilne zaščite?

Bogomir Samša: S tipskimi projekti za gradnjo gasilskih domov bi pospešili in pocenili gradnjo. Pričakujemo več sodelovanja in razumevanja pri občinskih upravnih organih za gradbeništvo.

Polde Jarc: Gasilci ostajamo brez sredstev za zveze. Pri nas (Dvor) dobiva telefon skoraj vsaka druga hiša, te gasilski dom ga ne bo imel. Kako naj uspešno posredujemo? Krajevne skupnosti bi morale brez posebnega prigovarjanja vedeti, kje bodo prednostni telefonski priključki.

Janez Ušeničnik: Potrebujemo še več mentorjev za delo s pionirji in mladino. Predvsem nam manjka ljudi z višjo in visoko izobrazbo. Na tečajih bi se dogovorili za skupno delo.

Franč Kern: V naši industriji je porazno požarnovarstveno stanje. Sprašujem se, kako vplivamo gasilci na sodelavce in koliko časa bo inšpekcija še tako mila? Ne pozabimo, da nam daje industrija kruh. Opozoril bi še na negospodarno trošenje sredstev za izobraževanje gasilskega kadra v civilni zaščiti. Prav nič ne bi bilo narobe, če bi združili osnovne tečaje za CZ in gasilska društva in jih izpeljali v jesensko-zimskem času.

Občinska gasilska zveza je sprejela spremembe statuta, v katerem uvaja med drugim predsedstvo in samoupravno sodišče ter odbor za ljudsko obrambo in družbeno samozasčito.

V letošnjem programu dela bodo dali prednost preventivnemu delu in usposabljanju gasilcev na praktičnih vajah.

STANE JESENOVEC

